

להצלת יומת רוג'רס, וכיורש-העצר של גולדה החדשה.

אבא אבן:

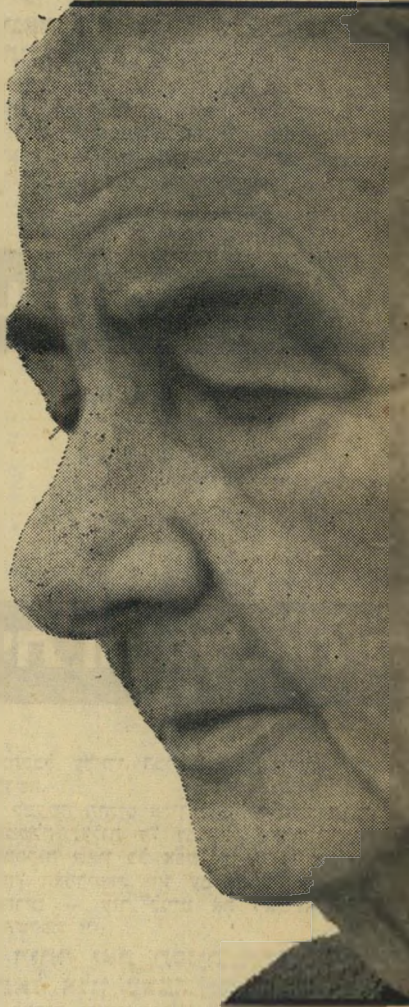
חזרה למרכז הבאה

אבא אבן נהנה מהמצב החדש מפני שהגורם הביטחוני שוב לא יעמוד ב' מרכז הבמה, ואילו מדיניות-החוק חוזרת לשם.

מקובל להניח כי אבא אבן יכול לייצג כל עמדה באותו כ"שירון" ויהיה קשה מאד למנוע ממנו את תפקיד הנושאי-החנות הראשי במהלכים החדשים.

אם נשמע אבן בכנסת נוקשה ודבק ב' נוסחות העבר, הרי יתכן שהדבר בא בגלל רגישותו המיוחדת להחקפות ה"ניצים", כי עוד שיגאל אלון מחוסן הרבה יותר מצד זה.

אין ספק שההתקפות החריפות ביותר של

הסידרה-סיפוח תהיינה גם עתה מכוונות נגד אבן, מאחר שיהיה הרבה יותר קשה להם לתקוף את גולדה מאיר.

קשה לדעת כיום אם אבן ייצא מביחון זה כ"איש הוותיקים" או כ"מבאי השלום" - והדבר יהיה תלוי במידה רבה מן הגיבוי שיקבל מגולדה מאיר.

משה דיין:

בין שני סוסים?

איש שמעמדו סבל בשבועיים ה' אתרוגים יותר מכל היה, כנראה, משה דיין.

דיין הוכיח שוב שהוא איש היסוסים, שאינו יכול להחליט בנקל. אילו קיבל ב' חודשים האחרונים את תפקיד איש-השלום, שרבים הציעו לו, יתכן והיה חוגג עתה את נצחונו. אך למרות שהשמיע כמה רמ' זים בכיוון זה, חשש לקבל התחייבות כל' שהי.

עם ראשית החיכוך על קבלת תוכנית רוג'רס, שוב מצא את עצמו באותו מצב. הוא היסס, הפיץ בציבור את הידיעה ש'

תבע תשובה יותר נוקשה, אך מאידך חשש להתגרות בגולדה מאיר.

בסוף מצא את עצמו בין שני סוסים. מנחם בגין עלה על סוס ההתנגדות ודהר קדימה. יגאל אלון עלה על סוס קבלת התוכנית, והניף מעליו את דגל הש' לום. עמדתו של דיין נשארה ממושטשת.

הוא קיבל את התוכנית בפומבי, אך לא עשה דבר כדי להודות במיוחד עם המגמה החדשה. חברי מפ"י רפ"י - שמעון פרס ויוסף אלמוגי - תקדימוהו. בהתייצבם מ' אחורי קבלת תוכנית רוג'רס.

מבחינה פוליטית-פנימית, דיין במצב אומלל למדי. ספיר ומנגנון המפלגה ממשיכים להת' נגד לו בכל החריפות, והם מעמידים נגדו את יגאל אלון ואת אבא אבן. פרישת גח"ל מן הממשלה מחלישה את כוחו בממשלה, ואילו חיזוק מפ"ם בה מגביר את כוח ה' צד השני. למעשה הוא נשאר ללא גיבוי.

מובן שלא עלה על דעת דיין להפוך למנהיג מנחה ההתנגדות לנסיגה, מאחר שבדרך לו לחלד טון שאין למחנה זה חד ציבורי כלשהו, שצה"ל ימלא ללא היסוס כל פקודה שיקבל, ושהתנגדות לגולדה מאיר בשלב זה דינה כי התאבדות פוליטית.

הלקח של פרשת גיסו, עור וייצמן, לא נעלם ממנו. במצב של הפסקת-אש, יזכה שר-הביטחון בפרסומת מופחתת ושוב לא יהיה השר ה' מרכזי.

למשה דיין היו הרבה עליות וירידות בדרך הפוליטית. קרוב לוודאי כי עתה מתחילה שוב אחת מירידותיו.

ובחירות חדשות:

אתי?

בר אחד ברור: כל ההכרעות י' יפלו, למעשה, בתוך מפלגת-העבודה. שאר הכוחות הפוליטיים יוכלו להשפיע מ' בחוץ.

אך לא הממשלה ולא הכנסת יחליטו, אלא צמרת מפ"י.

עם הקמת אפוזיציה ימנית חזקה, יגבר אוטומטית הליכוד בתוך המפלגה, והיא תתייצב מאוחדת יותר למאבק שילך ויחריף עם הזמן, למרות המחנות הגינטלמניות של מנחם בגין. ככל שפיגו זכר הישיבה ה' משותפת בממשלת הליכוד, כן יעמיק ה' קרע בין שני המחנות.

מפלגת העבודה שולטת לבדה (עם גרר' ריה הערביים) על מחצית הכנסת, ומובטח לה רוב גדול בכל הכרעה פרלמנטרית ל' טובת הסדר-שלום. ה"ניצים" האמיתיים ב' מפלגה מבודדים לחלוטין, קולם נדם, והם חדלו להיות גורם כלשהו.

השאלה שנשאלה השבוע היא אם תבקש ממשלה זו לקבל את אישור הציבור במיקרה שיושג הסדר-שלום, שיחזור למעשה את הגמול הקודם תמורת הכרה הדי-דית וסדרו-ביטחון.

הדרך הפשוטה ביותר במקרה כזה, כי שיש בחירה פשוטה בין ה"ן, ולאו"י, היא מישאל-עם. אולם אין לכך תקדים במדינה, וראשי מפלגת העבודה חוששים להנהיג שיטה זו, שנוצלה לרעה על-ידי דה-גול ב' צרפת.

קרוב יותר לוודאי כי ייערכו בחירות חדשות לכנסת - עם השגת הסדר והפני ביצועו, או למחרת הביצוע.

אולם יתכן גם שמפלגת העבודה תקבע שיש לכנסת השביעית מנדט לקבל את ההסדר, ללא אישור נוסף.

כך או אחרת, מי שחשש מפני זעזועים לאומיים עמוקים במיקרה שיושג הסדר-שלום ללא סיפוח, כבר יכול להירגע. "השבר הלא-מי", שאותו ניבא מנחם בגין ה' שבוע בכנסת, יישאר בגדר מיק' סמ-שווא.

המלחמה

ההסלמה

שנמנעה

"הקרב האחרון הגדול נערך בשני באר' גוסט. כשמונה מטוסי פאנטום ישראליים הפציצו מטרות בטח תעלת סואץ. לפתע הוונקו לעברם לפחות שמונה מטוסי יירוט מדגם מיג 21, מוטסים בידי טייסים רוסיים. התפתח קרב אחריו אכזרי. אחרי שהישרא' לים הפילו ארבעה מטוסי מיג, מבלי לאבד אף לא מטוס אחד, הסתלקו שאר המוטסים הסובייטיים."

תיאור זה של קרב האחרון הראשון בין טייסי רוסיים לטייסי ישראלים, הוא אחד מרבים, המתפרסמים מזה שבועיים בעיתונות העולם. אלא שסיפור זה נכתב בידי יוסף אולסוף, הפרשן האמריקאי, הידוע כמי ש' מקורב למקורות מידע ישראליים.

סיפורו של אולסוף, שהתפרסם בטור שלו המופיע במאות עיתונים בארצות-הברית, מנ' סה להסביר מדוע מיהרה ישראל לקבל את הפסקת-האש.

הרוסיים הוקלטו. כתב אולסוף: "ה' התנגשות הראשונה עם הרוסים אירעה ב'25 ביולי. מטוסי סקיייהוק ישראליים תקפו מט' רות קרקע במרחק חמישה קילומטרים מן התעלה. לפתע הותקפו על-ידי רביעייה של מטוסי מיג 21, מוטסים בידי טייסים רו' טיים. הסקיייהוקים נטשו את מטרותם, אולם גרדפו על-ידי המיגים עד מעבר לתעלה.

"ההתנגשות השנייה אירעה ב'27 ביולי. הפעם ניסו מטוסי מיג 17 מצריים לתקוף את מעוזי צה"ל בקר בר'לב. הרוסים סיפקו להם מיטריה אווירית של מטוסי מיג 21. מטוסי המיג 17 יורטו על-ידי מטוסים ישר' אליים. מטוסי הירוט הרוסיים ניסו ליירט את המוטסים הישראליים, אבל לא הגיעו לכך, מחשש פגיעה במוטסים המצריים. ב' שתי ההתנגשויות ניתן היה לזהות בנקל את הטייסי הרוסיים משום שהם דיברו רק רוסיית ברשת הקשר ביניהם ועם הסיקוח הקרקעי.

בקרב שנערך ב'2 באוגוסט הוקלטו ה'

הפסקת-האש. הפסקת-האש השתיקה לא רק את התותחים בחזית התעלה. היא גם מנעה הסלמה חמורה ומסיכנת מאוד בהתמודדות האווירית בין חיל-האוויר הישראלי לבין ה' טייסי הרוסיים, שהחלה להתפתח ערב הפסקת-האש.

צעירים

קשה

להיות ישר

אבי ניה נתפס פעמיים כשברשותו חשיש. על אף זאת התרשם ממנו בית-המשפט

אבי ניה ורחל בחנות העור פעם חשישניק -

אורחים ב"בית התה" בצפת -

לטובה, החליט לא לשלוח אותו לכלא, לתת לו במקום זאת הודמנות נוספת. החלטה זו לא נראתה לתביעה. היועץ המשפטי לממשלה עירער עליה. בית-המש' פט העליון דחה את העירעור, הסכים לדעת בית-המשפט המחוזי שיש לתת להיפי הצעיר הודמנות נוספת.

ליבם של השוטרים שהיו מעורבים בפר' שה לא היה כנראה שלם עם החלטה זו. מעשיהם, ללא ספק, אינם עוורים לאבי לחזור לדרך הישר: אם תצליח המשטרה במאמציה, עלול אבי בכל זאת לגמור בבית-הסוהר.

היפי וצנחן. אבי (27), צלם במיקצו' עו, היה עד לפני זמ'מה חבר בקומנות ההיפים בראש-פינה. ההיפי המוקדן, שעלה (המשך בעמוד 21)

שיחות בידי הישראלים. לפי ידיעות מודיעין שהגיעו לממשלת ארצות-הברית נהרג אחד הטייסי הרוסיים, שני נפצעו בצורה אנושה ושניים צנחו בשלום... הנקודה המטרידה ביותר בתמונה היא שהקרב נערך מדורם לפתח הדרומי של תעלת סואץ, כלומר: מחוץ לשטח בו טסו הרוסים עד כה, ב' שטח בו אין התערבות רוסיית רשמית."

הופעה רוסיית דלה. מסיק אולסוף בכתבתו: "ההופעה הרוסית הדלה לא היתה מפתיעה. לפני כמה חודשים חזה אותה מסקד חיל-האוויר הישראלי, האלוף מרדכי הוד. הוא אמר לי אז: אם נצטרך להילחם ברוסים, נעשה את זה היטב בהתחלה. ה' צרה היא שהם כה רבים ואתנו כה מע' טיים."

אם העובדות שמביא אולסוף הן אמנם מדוייקות, הן מעניקות משמעות חדשה ל'